

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **Z. S.**, zastoupeného JUDr. Alexandrem Királým, Ph. D., advokátem se sídlem Ludvíka Poděště 1883/5, Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2011 č. j. DSH/3927/11, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 2. 2013, č. j. 17 A 33/2011 - 61,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit soudní poplatek ve výši 1.000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Shora citovaným rozhodnutím žalovaný zčásti změnil a ve zbytku potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 22. 11. 2010, čj. MMP/104519/10, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích spočívajícím v odmítnutí podrobit se vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem, a v porušení povinnosti mít při řízení u sebe řidičský průkaz. Žalovaný svým rozhodnutím změnil výši sankcí za uvedené přestupky z pokuty ve výši 37.500 Kč na 29.000 Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel z 18 měsíců na dobu 14 měsíců..

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce správní žalobu, která byla Krajským soudem v Plzni shledána nedůvodnou a rozsudkem ze dne 28. 2. 2013, čj. 17 A 33/2011-61 byla zamítnuta jak žaloba na zrušení rozhodnutí žalovaného, tak návrh na upuštění od trestu za správní delikt.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížnost. Součástí jejího doplnění ze dne 3. 6. 2013 byl rovněž návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V odůvodnění návrhu odkazuje na své osobní

pokračování

(majetkové) poměry, které byly podrobně popsány v rozhodnutí krajského soudu o přiznání osvobození od soudních poplatků. Uvádí také, že výkon rozhodnutí pro něj znamená nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Domnívá se, že přiznáním odkladného účinku nedojde k rozporu s veřejným zájmem.

Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud důvody pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížností neshledal.

Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek, avšak Nejvyšší správní soud jej může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *„Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“*

Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96 (publikován ve sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. Sb. NSS 786/2006) *„Odkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo.“*

Nejvyšší správní soud dovodil, že jediným důvodem, pro který stěžovatel navrhuje přiznat kasační stížnosti odkladný účinek je zaplacení pokuty, která vzhledem k jeho majetkovým poměrům znamená nepoměrně větší újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

Obecně lze konstatovat, že cit. ustanovení předepisuje pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti současné splnění několika podmínek procesní a hmotněprávní povahy, přičemž jádrem úvah soudu, jež vyústí v přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, anebo naopak v jeho nepřiznání, bude zásadně zkoumání podmínek hmotněprávních. Procesní podmínky jsou v daném případě splněny. Nejvyšší správní soud tedy přistoupil k přezkumu, zda jsou splněny i obě podmínky hmotněprávní tedy, zda by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zároveň zda to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Je vhodné poznamenat, že v nyní probíhajícím řízení již byly majetkové poměry stěžovatele přezkoumávány v návaznosti na předchozí rozhodnutí krajského soudu o osvobození od soudních poplatků (usnesení krajského soudu ze dne 23. 6. 2011, č. j. 17 A 33/2011 - 26). Po revizi majetkových poměrů a životní situace stěžovatele však zdejší soud dospěl k závěru, že stěžovatel již podmínky pro osvobození nesplňuje a usnesením ze dne 27. 6. 2013, č. j. 3 As 58/2013 - 34 rozhodl o odnětí přiznaného osvobození. Za takové situace je odkaz stěžovatele na překonané rozhodnutí krajského soudu nepatřičné.

pokračování

S ohledem na zjištěné majetkové poměry má Nejvyšší správní soud za to, že žádná významná újma stěžovateli nehrozí. Samotná výše pokuty totiž nedosahuje výše, která by byla pro stěžovatele likvidační. Je zřejmé, že uložená pokuta může být pro stěžovatele nepřijemná, tíživá a může pro něj znamenat zřetelný zásah do jeho majetkových poměrů, provázený i dočasným dílčím snížením jeho životního standardu. Větší dopad však vyvolat nemůže. Výstižně se k charakteru sankcí v rozmezí, ve kterém se nachází i pokuta uložená stěžovateli, vyjádřil i Ústavní soud v nálezu ze dne 25. 10. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 14/09, kde uvedl: „*Uložení těchto sankcí (peněžitá pokuta od 25.000 Kč do 50.000 Kč a zákazu činnosti od jednoho roku do dvou let) není obecně způsobilé (ve standardních případech) způsobit "likvidační" následky, tj. obrozit existenci či důstojnost člověka. Je samozřejmé, že uložení této sankce je pro pachatele nepřijemné a úkorné, avšak takový účinek je přirozenou a dokonce žádoucí vlastností jakékoli sankce - pokud by tomu tak nebylo, vytratil by se generálně preventivní smysl sankcí.*“. I Nejvyšší správní soud se domnívá, že pokuta ve výši 29.000 Kč nemá pro stěžovatele vysloveně závažné, natož pak likvidační, následky a nepředstavuje proto „*nepoměrně větší újmu*“ ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud tedy neshledal hned první hmotněprávní podmínku nezbytnou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jelikož výkonem rozhodnutí stěžovateli újma nepoměrně větší nevznikne. Vzhledem k tomu, že pro přiznání odkladného účinku je nutné kumulativní splnění všech podmínek (procesních i hmotněprávních), nebylo možné kasační stížnosti odkladný účinek přiznat již na základě uvedeného dílčího závěru, a proto Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyhověl.

Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku ve výši 1.000 Kč. Poplatková povinnost za návrh na přiznání odkladného účinku vzniká uložením povinnosti zaplatit soudní poplatek [§ 4 odst. 1 písm. h) cit. zákona per analogiam, srov. k tomu detailně usnesení tohoto soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32]. Proto stěžovateli soud ve výroku II. tohoto usnesení uložil povinnost uhradit soudní poplatek za podání uvedeného návrhu.

Soudní poplatek lze zaplatit:

- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1030405813**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. července 2013

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu